

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 2) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ตัวแปรโดยใช้เทคนิคเดลฟายจากผู้เชี่ยวชาญ 17 คน และยืนยันข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จากกลุ่มตัวอย่าง 1,800 คน แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ องค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 600 คน เทศบาล 600 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 600 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน จากขนาดกลุ่มตัวอย่าง 15 เท่าของตัวแปร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อหาค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยควอไทล์ สำหรับพิจารณาความเหมาะสมในการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบและใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาวิจัย สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตอบปัญหาวิจัยนี้ ใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ด้วยโปรแกรม LISREL

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปข้อมูลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ดังนี้

จากการศึกษาพบว่า การประเมินการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านการบริหารจัดการ มีหัวข้อประเมิน 7 ข้อ คะแนนเต็ม 165 คะแนน ด้านการบริหารงานบุคคลและกิจการสภา มีหัวข้อประเมิน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 145 คะแนน ด้านการบริหารงานการเงินและการคลัง มีหัวข้อประเมิน 4 ข้อ คะแนนการประเมินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเต็ม 175 คะแนน ส่วนคะแนนการประเมินของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบลเต็ม 185 คะแนนและด้านการบริการสาธารณะ มีหัวข้อประเมิน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 110 คะแนน ในจัดทำการประเมินมีปัญหาในด้าน การจัดการที่เป็นรูปธรรม โครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรยังไม่มีความพร้อม และยังขาดระบบการจัดทำเอกสาร

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญ 17 ท่าน ได้มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 8 มาตรฐาน 37 ตัวบ่งชี้ คือ มาตรฐานด้านโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายสารสนเทศ ด้านการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านระบบภูมิสารสนเทศ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว และด้านการพัฒนาสังคม ชุมชนและการศึกษาและเมื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยันแยกแต่ละระดับได้ผลดังนี้

2. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรบริหารส่วนตำบล 8 มาตรฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลปรากฏว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มาตรฐานที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ด้านระบบภูมิสารสนเทศ รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาสังคม ชุมชนและการศึกษา ด้านการให้บริการ ต่ำสุดคือด้านการประชาสัมพันธ์

เทศบาล มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของเทศบาล 8 มาตรฐานของเทศบาล ปรากฏว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มาตรฐานที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ด้านการพัฒนาสังคม ชุมชนและการศึกษา รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ด้านการให้บริการ ด้านระบบภูมิสารสนเทศ ต่ำสุดคือ ด้านการประชาสัมพันธ์

องค์การบริหารส่วนจังหวัด มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด 8 มาตรฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลปรากฏว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มาตรฐานที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ด้านการให้บริการ รองลงมาคือ ด้านระบบภูมิสารสนเทศ ด้านการพัฒนาสังคม ชุมชน และการศึกษา ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ต่ำสุดคือ ด้านการประชาสัมพันธ์

สรุปภาพรวมของมาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 8 มาตรฐาน ปรากฏว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี มาตรฐานที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดคือ ด้านระบบภูมิสารสนเทศ รองลงมาคือด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ด้านการให้บริการ ด้านพัฒนา สังคม ชุมชนและการศึกษา ต่ำสุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายสารสนเทศและด้านการประชาสัมพันธ์

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย จำนวน 8 มาตรฐาน 37 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยมาตรฐานด้านโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายสารสนเทศ มี 5 ตัวบ่งชี้ ด้านการบริหารจัดการ มี 7 ตัวบ่งชี้ ด้านการให้บริการ มี 3 ตัวบ่งชี้ ด้านการประชาสัมพันธ์ มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านการพัฒนาบุคลากร มี 3 ตัวบ่งชี้ ด้านระบบภูมิสารสนเทศ มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มี 4 ตัวบ่งชี้ และด้านการพัฒนาสังคม ชุมชนและการศึกษา มี 8 ตัวบ่งชี้ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดี แสดงว่าตัวแปรทั้ง 8 เป็นองค์ประกอบของ มาตรฐานและตัวบ่งชี้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนตำบล จะเห็นได้ว่ามาตรฐานด้านระบบภูมิสารสนเทศ มี 4 ตัวบ่งชี้ ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการส่งเสริมเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว มี 4 ตัวบ่งชี้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดจะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการมีระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้ และส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ สินค้า OTOP และการท่องเที่ยว ซึ่งรัฐบาลให้ความสำคัญในการพัฒนาสินค้า OTOP การพัฒนาระบบการบ่มเพาะวิสาหกิจชุมชน ควบคู่กับการสร้างผู้ประกอบการซึ่งเป็นยุทธศาสตร์การสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นฐานรากที่มั่นคงของประเทศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (2550 :120)

ทั้งนี้ได้กล่าวถึงส่งเสริมการร่วมทุนระหว่างเครือข่ายองค์กรชุมชนกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหรือภาครัฐ เชื่อมโยงการค้าการลงทุนระหว่างเศรษฐกิจชุมชนกับวิสาหกิจขนาดกลาง หรือวิสาหกิจขนาดใหญ่สร้างเครือข่ายความร่วมมือเชิงธุรกิจ รวมทั้งระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ ทางภูมิศาสตร์ ช่วยในการตัดสินใจและการติดตามผลการดำเนินงานให้กับผู้บริหาร และระบบ ฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ และข้อมูลพื้นที่ 1: 5000 เพื่อใช้กำหนดแนวเขตอนุรักษ์ที่ ชัดเจน สามารถตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่และข้อเท็จจริงทางกายภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (2550 :152-168) ในด้าน ยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม โดยแนวทางการพัฒนาคือการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ ภูมิศาสตร์ และ ข้อมูลแผนที่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการทรัพยากร สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ.2552-2556 ยุทธศาสตร์ที่ 6 (2552 : 4-26-30) การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ข้อ 6.4 ส่งเสริม ICT มา

ใช้ในภาคการผลิตและบริการ โดยการพัฒนาเชื่อมโยงข้อมูลในระดับชุมชนทั้งด้านการเกษตร การท่องเที่ยวที่มีการเชื่อมโยงทั้งด้านทรัพยากรน้ำ ข้อมูลราคาพืชผล และผู้ประกอบการในธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง ส่งเสริมการทำ e-Commerce ของสินค้าชุมชน เพื่อสนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมท้องถิ่น

สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 6.10 แผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ที่มีเป้าหมายให้มีศูนย์รวมข้อมูลการท่องเที่ยวของ อปท. ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างสะดวก รวดเร็วไม่จำกัดเวลา และสถานที่ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ อาจเพราะในปัจจุบันสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ สถานประกอบการ ต้องประชาสัมพันธ์ตนเอง จึงทำให้สถานประกอบการที่ไม่มีความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์ต้องจ้างบริษัทหรือบุคคลอื่นทำ บางครั้งก็มีข้อจำกัดในการปรับปรุงหรือเพิ่มเติมข้อมูล หรือสถานประกอบการที่เล็กไม่มีเงินว่าจ้างจึงไม่สามารถประชาสัมพันธ์ได้ ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีส่วนในการส่งเสริมทั้งด้านการประชาสัมพันธ์ การสั่งจองหรือการขายเพื่อเป็นการรวมศูนย์และการบริหารจัดการที่สะดวก รวดเร็วและจะได้ดูแลเรื่องของความปลอดภัยด้วย รวมทั้งยังสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติราชการของ อปท. ด้านการบริหารงาน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของ อปท. มาตรฐานด้านการบริการสาธารณะ เรื่องการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและการท่องเที่ยวให้มีฐานข้อมูลด้านศาสนา ศูนย์ข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามความเหมาะสมของแต่ละท้องถิ่น ส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ส่วนมาตรฐานด้านระบบภูมิสารสนเทศ มาตรฐานการปฏิบัติราชการของ อปท. ได้กล่าวว่า ให้มีการรวบรวมข้อมูลสภาพพื้นที่ ระบบโครงข่ายถนน ข้อมูลทางระบายน้ำและพื้นที่รับน้ำที่เป็นปัจจุบัน และในการประเมินเทศบาลกับองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดเก็บรายได้ คือมีการพัฒนาระบบข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (ด้วยมือหรือ IT) และนำแผนที่ภาษีไปใช้ประกอบการประเมินภาษี

ส่วนด้านที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ 4 ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.61 และเมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้ในมาตรฐานด้านนี้จะเห็นว่าการมีช่องทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบสารสนเทศ มีค่าองค์ประกอบมากที่สุดรองลงมาคือประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านระบบสารสนเทศได้โดยง่าย แต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วจะพบว่าแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประชาสัมพันธ์นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล แต่ส่วนใหญ่องค์การบริหารส่วนตำบลเองก็มีเว็บไซต์ของตนเองอยู่แล้วดังนั้นจึงทำให้มีค่าองค์ประกอบต่ำกว่ามาตรฐานด้านอื่นๆ ทั้งนี้การประชาสัมพันธ์ขององค์กรสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับ

ที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (2550 :172-180) ด้านยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ โดยการพัฒนาความรู้และวัฒนธรรมประชาธิปไตยแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง ผ่านสื่อทุกประเภทด้วยรูปแบบที่หลากหลายเข้าใจง่าย สนับสนุนให้มีพื้นที่สาธารณะทางสังคมเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ระดมความคิดเห็น และร่วมติดตามตรวจสอบอย่างสร้างสรรค์ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ.2552-2556 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่กล่าวว่า พัฒนาและบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศและการสื่อสาร ให้มีการกระจายอย่างทั่วถึงไปสู่ประชาชนทั่วประเทศ รวมถึงผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุและผู้พิการ และมีระบบสารสนเทศและโครงข่ายที่มีความมั่นคงปลอดภัย รวมทั้งในยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและบริการภาครัฐ โดยบริการของรัฐต้องจัดทำโดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง เอื้อต่อการทำธุรกิจของภาคเอกชนมี e-GIF ที่ทุกหน่วยงานของรัฐใช้เป็นมาตรฐาน สามารถขยายบริการออนไลน์ไปยังสื่อหลากหลายประเภทสำหรับบริการพื้นฐานของรัฐ

สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่ 5.6 การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อประชาสัมพันธ์งานเทศบาล (2550 : 5-22) พัฒนาเว็บไซต์สำหรับประชาสัมพันธ์ข้อมูล มีระบบสารสนเทศในการบริหารและจัดการข้อมูลที่ต้องการประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ ให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนหรือผู้ที่สนใจเกี่ยวกับงานด้านต่างๆ ของเทศบาลรวมถึงการบริการความรู้และอื่นๆ เพื่อให้ข้อมูลที่ประชาสัมพันธ์มีความทันสมัยและมีความสะดวกในการปรับเปลี่ยนข้อมูลของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และมีระบบสารสนเทศเพื่อติดตามเรื่องร้องทุกข์ต่างๆ กล่าวคือมีการบันทึกเรื่องร้องทุกข์/ร้องเรียนของประชาชน บันทึกความก้าวหน้าของการร้องทุกข์และติดตามการร้องทุกข์/ร้องเรียนจะจัดทำรายงานการติดตาม รวมถึงการจัดทำสถิติเรื่องร้องทุกข์/ร้องเรียนเพื่อนำเสนอผู้บริหาร และสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติราชการของ อปท. ด้านการบริหารจัดการ ข้อ 1.1 การบริหารภารกิจเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนคือมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. 2540 จัดให้มีช่องทางประจำสำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผลงานของ อปท. เช่นเว็บไซต์ และมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสาร แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ

เทศบาล มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของเทศบาล ในประเทศไทย จำนวน 8 มาตรฐาน 37 ตัวบ่งชี้ มาตรฐานที่มีค่าองค์ประกอบมากที่สุด 2 มาตรฐานคือ ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว มี 4 ตัวบ่งชี้ และด้านระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านสังคม ชุมชนและการศึกษา ซึ่งเป็นมาตรฐานที่นับว่าสำคัญ

และสอดคล้องกับมาตรฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลด้วยเมื่อพิจารณาค่าองค์ประกอบของตัวบ่งชี้ย่อยก็คล้ายกันคือให้ความสำคัญกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้และส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ สินค้า OTOP และการท่องเที่ยว เนื่องจากเป็นการพัฒนาชุมชนเพื่อให้มีการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเมื่อมีการท่องเที่ยวหรือมีสินค้า OTOP ก็จะมีการกระจายรายได้สู่ชุมชนนำไปสู่ความเจริญของชุมชนจึงทำให้ภาครัฐ หรือเทศบาลให้ความสำคัญกับด้านนี้ ส่วนด้านด้านระบบสารสนเทศเพื่อการพัฒนาด้านสังคม ชุมชนและการศึกษา เป็นอีกด้านที่มีค่าองค์ประกอบสูงในด้านตัวบ่งชี้การมีศูนย์ความรู้ท้องถิ่นและ e-Learning ระบบห้องสมุดและระบบฐานข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้าน และวัฒนธรรมท้องถิ่น ในปัจจุบันความรู้มีอยู่ทั่วไป ไม่จำกัดทั้งวัย และเวลาเราทุกคนสามารถหาความรู้ได้ตลอดเวลาหรือที่เรียกกันว่าการเรียนรู้นอกห้องเรียน การเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นองค์กรต่างๆ จึงให้ความสำคัญในการเรียนจัดให้มีระบบ e-Learning ระบบห้องสมุด รวมทั้งให้ความสำคัญกับฐานข้อมูลภูมิปัญญาชาวบ้าน และวัฒนธรรมท้องถิ่นเพราะในปัจจุบันองค์ความรู้ต่างๆ ของท้องถิ่นได้รับการเปิดเผยจากเยาวชน หันไปนิยมวัฒนธรรมต่างชาติ ซึ่งองค์ความรู้ต่างๆ ที่สำคัญส่งสมมานานบางองค์ความรู้ได้สูญหายไปบ้างตามกาลเวลาและผู้รู้ต่างๆ

สอดคล้องกับเป้าประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (2550 : 24) ที่กล่าวว่า ให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี พัฒนาคุณภาพคนและสังคมแห่งศีลธรรมและฐานความรู้ และสร้างความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น และพัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงสู่ระดับจังหวัดและภายนอก จัดระบบข้อมูลข่าวสารการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ทุกคนสามารถเข้าถึงผ่านสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงในด้านเศรษฐกิจให้มีการสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน สร้างความร่วมมือกับภาคเอกชนและสนับสนุนการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้สร้างสรรค์คุณค่าของสินค้าและบริการที่มีโอกาสทางการตลาดเช่น อาหาร หัตถกรรม บริการสุขภาพ บริการการท่องเที่ยว โดยรักษาคุณค่าเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างเข้มแข็ง และยังสอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ยุทธศาสตร์ที่ 6 (2552 : 4-26-30) การใช้ ICT เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ส่งเสริมการทำ e-Commerce ของสินค้าชุมชน เพื่อสนับสนุนการนำภูมิปัญญาไทย และวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถด้าน ICT เช่น อินเทอร์เน็ต e-Commerce ระบบการชำระเงิน ระบบการสำรองการให้บริการ ระบบตลาดออนไลน์ ของผู้ประกอบการในธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมการจัดทำข้อมูลออนไลน์เพื่อแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว และสถานบริการที่เป็นที่นิยมโดยเฉพาะสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หรือสถานที่ในชุมชน/ท้องถิ่น ที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของไทยและเนื้อหาทางภูมิปัญญาท้องถิ่น สอดคล้องกับแผนแม่บท

เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2550) ยุทธศาสตร์ที่ 5.10 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อบันทึกข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ภาพประกอบ สถานที่และจุดเด่นของแหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลสถานประกอบการเพื่อชักจูงให้นักท่องเที่ยวมีความสนใจ การพัฒนาด้านสังคมจัดทำฐานข้อมูลด้านสังคม สาธารณสุข ความจำเป็นพื้นฐานด้านความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น จัดทำฐานข้อมูลจัดเก็บความรู้ภูมิปัญญาที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เพื่อประโยชน์ในการถ่ายทอดความรู้หรือเรียนรู้สำหรับผู้ที่สนใจในท้องถิ่นและบุคคลที่สนใจ รวมทั้งยังสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติราชการของอปท. ด้านการบริหารงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของ อปท. (2552) การบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นและการท่องเที่ยว โดยรวบรวมและจัดทำฐานข้อมูลรวมถึงการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมแนวทางการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการยกย่องปราชญ์ชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ซึ่งในมาตรฐานด้านนี้มีตัวบ่งชี้ที่น่าสนใจอีกคือมีระบบแจ้งเตือนภัยอัตโนมัติ เนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ที่มีค่าเบี่ยงเบนมากที่สุด อาจเนื่องจากลักษณะพื้นที่ของเทศบาลบางพื้นที่ที่มีความเสี่ยงในเรื่องของภัยธรรมชาติไม่ว่าจะเป็น น้ำท่วม ดินถล่ม สึนามิหรือแผ่นดินไหว ซึ่งจะเห็นได้ว่าปัจจุบันมีการเกิดค่อนข้างบ่อยจะเห็นความสำคัญในการที่จะมีระบบนี้ในพื้นที่เพื่อเป็นการลดความเสี่ยง มีการแจ้งเหตุก่อนล่วงหน้าเพื่อให้ทุกหน่วยได้เตรียมความพร้อมที่จะรับมือกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะตามมาจึงเห็นความสำคัญของระบบแจ้งเตือนภัยมาก ส่วนเทศบาลที่อยู่นอกเขตภัยธรรมชาติซึ่งบางครั้งก็ไม่เห็นความสำคัญของระบบนี้ อีกทั้งมองว่าเป็นภาระที่จะต้องดูแลรักษา ระบบให้สามารถมีประสิทธิภาพและใช้งานได้ตลอดเวลาจึงมองไม่เห็นความจำเป็นของระบบนี้ทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (2550 : 211) ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กล่าวว่า จัดทำระบบข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจ การเตือนภัยพื้นที่ต้นน้ำและการพยากรณ์ระดับน้ำ การเตือนภัยน้ำท่วม แผ่นดินถล่ม การสร้างความปลอดภัยสอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ข้อ 3.4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศสำหรับบริการภาคสังคมที่สำคัญต่อความปลอดภัยสาธารณะและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้จัดสรรทรัพยากรด้าน ICT ให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการเตือนภัยและการบริหารจัดการภัยพิบัติอย่างเหมาะสม และสามารถเตือนภัยได้ทันทั่วทั้งที่ สอดคล้องกับแนวปฏิบัติตามมาตรฐานสากล ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2550) แต่จะสอดคล้องกับมาตรฐานการปฏิบัติราชการของ อปท. (2552) ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณะ จัดให้มี

การแจ้งเตือนภัยประชาชนเกี่ยวกับสาธารณภัยผ่านสื่อต่างๆ เช่นหอกระจายข่าว เสียงตามสาย จัดทำแผนที่กำหนดพื้นที่เสี่ยงภัยในเขตองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จัดทำฐานข้อมูลด้านการป้องกัน ซึ่งถ้ามีระบบเตือนภัยที่ได้มาตรฐานก็จะสามารถช่วยบรรเทาภัยที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที ส่วนมาตรฐานที่มีค่าองค์ประกอบน้อยที่สุดคือ 0.62 ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล จะเห็นได้ว่าสอดคล้องกับมาตรฐานในระดับองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ถึงแม้ว่ามีค่าเฉลี่ยที่สูงแต่ค่าองค์ประกอบน้อย และที่เหมือนกันอีกอย่างคือการให้ความสำคัญกับตัวบ่งชี้ภายในมาตรฐานก็ให้ความสำคัญในด้านของการมีช่องทางการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการบริหารงานไม่ว่าจะเป็นของหน่วยงานใดก็จะต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ซึ่งในข้อนี้ถือได้ว่าเป็นระเบียบในการทำงานคือต้องมีการประชามติในหมู่บ้าน ตำบล หรือในอำเภอเพื่อให้การพัฒนาของภาครัฐตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งเป็นการตรวจสอบการทำงานของภาครัฐอีกช่องทางหนึ่ง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีมาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในประเทศไทย จำนวน 8 มาตรฐาน 37 ตัวบ่งชี้เหมือนกัน มาตรฐานที่มีค่าองค์ประกอบมากที่สุดคือ มาตรฐานด้านระบบสารสนเทศเพื่อการให้บริการ มีค่าองค์ประกอบ 0.88 เมื่อพิจารณาค่าองค์ประกอบแต่ละตัวบ่งชี้แล้วจะเห็นได้ว่าตัวบ่งชี้การมีศูนย์บริการประชาชนครบวงจรผ่านระบบสารสนเทศ มีค่าองค์ประกอบสูงสุดคือ 1.04 รองลงมาคือ มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและบริการประชาชน และการบริการเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพและโปร่งใสโดยใช้ระบบสารสนเทศ มีค่าองค์ประกอบ 0.92 และ 0.85 ตามลำดับ ทั้งนี้องค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความสำคัญในด้านของระบบสารสนเทศเพื่อการให้บริการ ซึ่งแตกต่างกับเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรองรับการให้บริการประชาชนจำนวนมาก การที่จะให้บริการที่สะดวก รวดเร็วนั้นจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมากเช่นกันไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรบุคคล วัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณ จึงทำให้เกิดความล่าช้าบ้างในบางครั้งที่มีผู้มาเข้ารับบริการพร้อมๆ กัน ผลของการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ก็อาจลดลงเกิดความเมื่อยล้า หงุดหงิด จนอาจส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้ที่มาติดต่อ ซึ่งจะเห็นได้จากการไปติดต่อกับสถานที่ราชการที่ใช้เวลามากบางครั้งต้องลากันไปทั้งวันดังนั้นเพื่อให้การบริการเป็นไปด้ว้นความสะดวก รวดเร็วจึงจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยในการบริการประชาชน ดังจะเห็นได้จากการมีบัตรคิว มีระบบ one stop service ฐานข้อมูลในด้านต่างๆ ของหลายๆ หน่วยงาน ซึ่งทั้งหมดนี้ถึงแม้ว่าจะบริการด้วยความรวดเร็ว อย่างไรก็ตามก็ต้องมีความถูกต้อง มีระบบการตรวจสอบ ทั้งด้านข้อมูลและโปร่งใส ตามหลักธรรมาภิบาล

สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (2550 : 173) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ คือการลดกำลังคนภาคราชการให้ได้ร้อยละ 10 ภายใน 5 ปี เพื่อให้ระบบราชการมีขนาดกะทัดรัด มีประสิทธิภาพ ทันสมัย และมีสมรรถนะสูงขึ้น สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินงานทุกส่วนราชการ พัฒนาระบบราชการให้มีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส โดยมีการปรับบทบาท ภารกิจให้เหมาะสม กะทัดรัด และคุ้มค่า มีการพัฒนาการให้บริการ/ดำเนินงานในรูปแบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ องค์กร ลักษณะพิเศษ รวมถึงปรับใช้ระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อยกระดับขีดความสามารถของฝ่ายบริหารและพนักงานท้องถิ่น ให้มีการทำงานแบบมืออาชีพ มีการจัดการที่มีประสิทธิภาพ สามารถปรับการทำงานได้รวดเร็วทันสถานการณ์ สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 (2552 : 4-15) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดให้มีศูนย์บริการสารสนเทศชุมชนในระดับตำบลขึ้นทุกแห่ง มีข้อมูล/สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ สร้างความเข้มแข็งของหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบการผลักดันการใช้ ICT ในการบริหารและบริการของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาบริการอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐบาลแบบบูรณาการ สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2550) ยุทธศาสตร์ที่ 5.4 แผนการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการให้บริการ คือพัฒนาการให้บริการของเทศบาลให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชน ผู้รับบริการ โดยบูรณาการการให้บริการต่างๆ เพื่อตอบสนองนโยบาย e – Government ของรัฐบาล โดยการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติภารกิจ บูรณาการระบบงานให้บริการมาใช้ ณ จุดเดียว และสอดคล้องมาตรฐานการปฏิบัติราชการของ อปท. (2552) มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ กล่าวคือมีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ มีระบบการให้และขอรับข้อมูลข่าวสาร ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือการสื่อสาร และมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพของบริการ ค่าของภารกิจ และความพึงพอใจของประชาชน

มาตรฐานที่มีค่าองค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดคือ องค์ประกอบที่ 6 มาตรฐานด้านระบบภูมิสารสนเทศขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สอดคล้องกับมาตรฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลอาจเนื่องจากลักษณะพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องรับผิดชอบพื้นที่เป็นจำนวนมากดังนั้นองค์ความรู้หรือฐานข้อมูลจึงต้องมีความสำคัญตามไปด้วย เมื่อพิจารณาค่าองค์ประกอบตามตัวบ่งชี้การมีคู่มือระบบงาน คู่มือการใช้ระบบงาน GIS ในสื่อที่เหมาะสม มีค่าองค์ประกอบมากที่สุดอาจเป็นเพราะระบบภูมิสารสนเทศเป็นระบบเฉพาะทางที่ผู้ใช้ต้องเรียนรู้

หรือเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นๆ ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องยากที่บุคคลทั่วไปหรือบุคคลอื่นจะเข้าใจหรือทำความเข้าใจได้ในเวลาอันสั้น ดังนั้นหน่วยงานจึงเล็งเห็นความสำคัญในการที่จะมีคู่มือในการใช้ระบบ ซึ่งในปัจจุบันถึงแม้ว่าจะมีหน่วยงานหรือบริษัทรับจ้างในการจัดทำระบบแล้วใช้การฝึกอบรมหรือสอบบุคลากรในหน่วยงาน ก็เป็นเรื่องยากในการทำ และอีกประเด็นหนึ่งคือการโยกย้ายงาน การปรับเปลี่ยนตำแหน่งงานของบุคลากรในหน่วยงาน ก็จะได้มีคู่มือในการเรียนรู้ อีกประเด็นหนึ่งคือฐานข้อมูลของระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ มีความถูกต้องสมบูรณ์ และเป็นปัจจุบันเมื่อมีการปรับเปลี่ยน ก็เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องมีการตรวจสอบอยู่เสมอรวมถึงอัตราส่วนในการจัดทำ ต้องได้มาตรฐาน ทั้งนี้ในการจัดทำต้องมีการรวบรวมข้อมูลหลากหลาย เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดผลที่ไม่พึงปรารถนาตามมา

สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (2550) ในด้านยุทธศาสตร์การพัฒนามาตรฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยแนวทางการพัฒนาคือการพัฒนากระบวนการฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ และข้อมูลแผนที่ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการทรัพยากร ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ช่วยในการตัดสินใจและการติดตามผลการดำเนินงานให้กับผู้บริหาร และข้อมูลพื้นที่ 1: 5000 เพื่อใช้กำหนดแนวเขตอนุรักษ์ที่ชัดเจน สามารถตอบสนองความต้องการเชิงพื้นที่และข้อเท็จจริงทางกายภาพ แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 2) ของประเทศไทย พ.ศ. 2552-2556 (2552 : 4-21) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อสนับสนุนการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารและการบริการของภาครัฐ คือเร่งดำเนินการจัดตั้งกรมสำรวจและจัดทำแผนที่พลเรือน เร่งรัดการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลภูมิสารสนเทศให้สามารถให้บริการได้โดยเร็ว เสริมสร้างการพัฒนาชุดข้อมูลภูมิสารสนเทศ พัฒนาซอฟต์แวร์สารสนเทศที่ใช้มาตรฐานเปิด รวมทั้งสร้างกลไกให้เกิดการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศร่วมกัน สอดคล้องกับแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (2550) ยุทธศาสตร์ที่ 4.5 แผนการพัฒนากระบวนการภูมิสารสนเทศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ ของ อบจ. เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของหน่วยงานต่างๆ ของ อบจ. รวมถึงเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งเป้าหมายของการออกแบบระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์โดยรวมเพื่อให้เกิดกิบูรณาการของข้อมูล เกิดการประสานการทำงานภายในหน่วยงานต่างๆ ของ อบจ. ให้สามารถใช้ GIS ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องมาตรฐานการปฏิบัติราชการของ อบต. (2552) โดยในส่วนของมาตรฐานการปฏิบัติงานสอดคล้องกับด้านภูมิสารสนเทศในด้านการบริการสาธารณะคือให้มีการรวบรวมข้อมูลสภาพพื้นที่ ระบบโครงข่ายถนน ข้อมูลทางระบายน้ำและพื้นที่รับน้ำที่เป็นปัจจุบัน และในการประเมินเทศบาลกับองค์การ

บริหารส่วนตำบลการจัดเก็บรายได้ คือมีการพัฒนาระบบข้อมูลแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สิน (ด้วยมือหรือ IT) และนำแผนที่ภาษีไปใช้ประกอบการประเมินภาษี ถึงแม้ว่าจะไม่สอดคล้องโดยตรง แต่ก็มีการรวบรวมข้อมูลในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังที่กล่าวข้างต้น ส่วนองค์ประกอบที่มีค่า องค์ประกอบน้อยที่สุด คือมาตรฐานด้านระบบสารสนเทศเพื่อการประชาสัมพันธ์ สอดคล้องกับ องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลซึ่งเมื่อพิจารณาค่าองค์ประกอบก็สอดคล้องกันทุกระดับ เช่นกันคือประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านระบบสารสนเทศได้โดยง่าย มีช่องทางการรับ ฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านระบบสารสนเทศ มีระบบสารสนเทศในการบริหารและจัดการ ข้อมูลที่ต้องการประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบและมีเว็บไซต์สำหรับการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยที่ได้รับในครั้งนี้ ทำให้ได้มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ที่สอดคล้องกับบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปใช้ กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 3 ระดับ คือ องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้สรุปได้ดังนี้

ระดับนโยบาย

ควรมีการจัดทำคู่มือประกอบการใช้มาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละหน่วยงาน โดยในการจัดทำคู่มือควร พิจารณาองค์ประกอบ 2 ด้าน คือพิจารณาคำนำหน้าขององค์ประกอบแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้ รวมทั้งพิจารณาความพร้อมของหน่วยงาน ผู้บริหารควรมีการวางแผนกลยุทธ์หรือนโยบายในการใช้ เทคโนโลยี ทั้งด้านงบประมาณ การดำเนินงานรวมทั้งการตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงานให้มีความเหมาะสม โดยมีปรับโครงสร้างด้านกำลังคนให้มีความเหมาะสมในการรองรับการใช้ เทคโนโลยีรวมทั้งปรับทัศนคติของบุคลากรในหน่วยงานในการใช้งานเทคโนโลยี และการพัฒนา ตนเองให้มีความพร้อมอยู่เสมอ ทั้งนี้ควรมีการสอดคล้องกับที่เป็นการสร้างการบริหารกิจการที่ดี ไว้ในแผนกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติด้วย อีกประการหนึ่ง หน่วยงานที่เป็นผู้จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ สามารถนำตัวบ่งชี้ที่ได้จากการวิจัยไปเป็น องค์ประกอบสำคัญใช้ไปประกอบการพิจารณาในกระบวนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากร อื่นๆ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่ง เพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการ

ราชการ พร้อมกันนี้รัฐควรมีระบบให้คำปรึกษาในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม

ระดับปฏิบัติการ

หน่วยงานควรจัดให้มีการเสวนาหรือการประชุมเพื่อวิเคราะห์ความพร้อมของหน่วยงานทางด้านวัสดุ อุปกรณ์ กำลังคน และงบประมาณในการนำมามาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อรองรับการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน ควรมีกกลไกการประสานงานระหว่างหน่วยงาน โดยมีการกระจายอำนาจการตัดสินใจลงสู่ระดับปฏิบัติ เพื่อรองรับการบริการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้ทันความต้องการ อบรมเจ้าหน้าที่ทุกระดับโดยเฉพาะระดับปฏิบัติให้ทราบถึงมาตรฐานและตัวบ่งชี้ รวมทั้งการดำเนินงานให้บรรลุตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้แต่ละตัว ในการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวบ่งชี้ สนับสนุนงบประมาณในมาตรฐานที่มีปัญหาเร่งด่วนหรือต้องการปรับปรุงเร่งด่วน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน จัดให้มีมาตรการสิ่งจูงใจเพื่อให้เป็นขวัญกำลังใจในการ เพื่อนำไปสู่การพิจารณาผลงานความดีความชอบ เส้นทางความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการภายใต้ขอบเขตที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเสนอแนวทางบางประการที่อาจเป็นประโยชน์ในการวิจัยในครั้งต่อไปในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการที่ดี ดังนี้

1. ในการศึกษามาตรฐานและตัวบ่งชี้การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พบว่าตัวบ่งชี้ได้มาจากการพิจารณากลั่นกลองจากผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นควรมีการศึกษาวิจัยโดยการให้ตัวแทนจากประชาชนมีส่วนร่วมในการได้มาซึ่งมาตรฐานและตัวบ่งชี้ รวมทั้งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบและวิธีการในการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

2. ควรมีการนำมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่อยู่นอกเหนือจาก 8 มาตรฐาน 37 ตัวบ่งชี้ ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ ไปวิจัยเพิ่มเติมเพื่อเป็นการขยายแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารให้มีความครอบคลุมมากขึ้น